

[Ingefred Juul Andersen.]

frit fik lov at eksportere? I bemærkningerne står der, at der findes 66 og 64 godkendte eksportører af henholdsvis frugt og grønsager, og jeg ville mene, at en godkendelse af en eksportør måske nok skulle finde sted, men at der er en principiel forskel på at være godkendt og at være autoriseret.

Stort set kan jeg tilsige mit partis støtte til en hurtig gennemførelse af disse lovforslag, men da det er noget nyt, man skal ind på, og jeg gerne ønsker lidt nærmere oplysninger om spørgsmålet om de autoriserede eksportører, vil jeg dog mene, at lovforslagene bør henvises til et udvalg.

Krarup: Der går et slagord gennem alle lande for tiden. Det lyder således: eksporter eller dø! Og har det slagord sin berettigelse i England og Belgien, har det såvist også i det lille Danmark. Vi er nødt til, hvis vi skal fastholde vor økonomiske standard og vor levelfod, at få vor eksport sat op, og derfor skal der være en vis kontrol med disse eksportartikler, og en sådan foreslås i de foreliggende lovforslag.

Jeg har et meget morsomt eksempel fra min egen bedrift netop i disse dage, hvor vi leverer kartofler, der skal eksporteres til Spanien med skib fra Frederikssund. Der er nu oprettet en kontrol med disse kartofler, og det er fuldkommen fantastisk, hvad der har været præsenteret for denne kontrol i Frederikssund: sække med kartofler, hvoraf mange var våde, og som altså ville smitte hele partiet, sække med frosne kartofler, som ville rådne og ødelægge hele partiet, og sække med skurvede eller spirede kartofler, i det hele taget en sådan vare, at hvis den blev sendt af sted uden kontrol, ville vor eksport til Spanien være sket for sidste gang med året 1949.

Der må altså være en vis kontrol med disse ting, ikke fordi folk vil prøve at komme af med dårlige varer på den måde, men fordi de savner virkelig sagkundskab til at kunne levere en ensartet og god vare. Og hvis dette gælder for kartofler, så gælder det i ligeså høj grad for den frugteksport, som vi nu efterhånden har fået arbejdet op.

Det er interessant at se bemærkningerne til lovforslaget, for dér får vi opgivet nogle tal, som man ellers ikke sådan har adgang til, og hvoraf det kan ses, hvor meget frugteksporten betyder, og hvor stærkt den er gået frem i de sidste 3—4 år. Det er tal, som i hvert tilfælde imponerer mig.

Når man rejser landet igennem og ser, hvad der er plantet af nye frugtplantager

i de sidste år, må man være klar over, at eksporten af æbler, måske også af pærer, vil stige meget betydeligt i de kommende år. Der er en stor udvikling på dette område. Vi har et klima her i landet, som gør, at vi kan avle frugt, der fuldtud kan konkurrere med anden europæisk frugt, og, såvidt jeg forstår, også med frugt avlet i de virkelige frugtlande, f. eks. Californien.

Men når vi taler om eksport af frugt, kunne jeg tænke mig, at der ville melde sig det spørgsmål, om ikke det var nødvendigt, at denne eksport blev indskrænket til at gælde visse sorter. Det er et spørgsmål, der slet ikke er berørt i bemærkningerne til lovforslaget, og når nu venstres ærede ordfører har foreslået nedsættelse af et udvalg, ville jeg mene, at det var en naturlig opgave for dette udvalg at undersøge, om man ikke skulle indskrænke eksporten fra at omfatte, lad os sige 50 forskellige slags æbler, til at omfatte 5—10 sorter, sådan som specialisterne på det område vil tilråde, f. eks. Cox Orange, ildrød Pigeon, Bramley seeding, og hvad de hedder de forskellige æblesorter, så at vi producerede en standardvare, der kunne give os et betryggende og stabilt marked i udlandet. Vi ved, at når man har fået smag for en vis slags æbler, vil man have den samme slags og ikke nogle, der er helt forskellige derfra.

En kontrol med eksporten af vor frugt er ikke noget nyt; der har været en vis ordening før under prisdirektoratet, og man må med tilfredshed notere, at det har været sådan. Den har sikkert i høj grad medvirket til at eksporten er gået så meget frem, som den er i disse få år. Men nu ønsker frugtavlernes og frugteksportørernes, at kontrollen skal ind under fastere former, og som de ærede medlemmer vil have forstået af mine udtalelser her, mener mit parti, at dette vil være i høj grad betimeligt. At frugtavlernes har ønsket en kontrol, gør jo også, at vi står stærkere her, når vi fremsætter forslag om en sådan.

I modsætning til venstres ærede ordfører må jeg sige, at når frugtavlernes selv ønsker at få autoriserede eksportører, altså at få antallet af eksportører indskrænket, sådan at der bliver et rimeligt og fornuftigt antal, og at ikke enhver som helst kan være eksportør, så synes jeg, det er vanskeligt at gå imod et sådant forslag, og derfor tror jeg, at man skal anbefale det.

Det er meget tiltalende, at denne kontrol, ligesom kontrollen med kartoffeleksporten og fremavlens af kartofler bliver lagt ind under statens plantetilsyn.